

Arde Pământul Algeriei

(Cont. din pag. 3-a)

rism? Căpitane, oare nu știi că servești națiunea pentru a-i reda pacea, când a pierdut-o? Oare nu știi cine ești? Dacă e așa fi uitat toate acestea victimele voastre mi le-ar fi amintit. Si voi spune în ce fel.

Mă găseam de partea cealaltă a frontierei, cu câteva zile după înfrângerea noastră. Vizităm alte lagăre de refugiați, căci n-ai nimic altceva de văzut când vii în Algeria. O mare frică cuprinsese populația când armata franceză s-a abătut asupra regiunilor în revoltă, semănând groaza în fața ei și moartea în urmă.

Poza arată cit de vesel e președintele Charles de Gaulle al Franței cu „victoria” obținută.

conținut rafele asupra bordeielor, avioanele de vinătoare se lăsau în picaj asupra ei, urcau în înălțimi și reveneau neînțepate, până ce a cădea, leșinată. Toate acestea sînt pentru Occident, căpitane?

Mă întorsei spre oameni. De data asta nu mă mai temeam de ei:

—De ce nu ești în F. L. N.?

—I-am întrebat pe un flăcău de 20 de ani.

—F.L.N. n-a venit încă să-l ia, — spuse bătrînul. Când or să vină, se va duce cu ei.

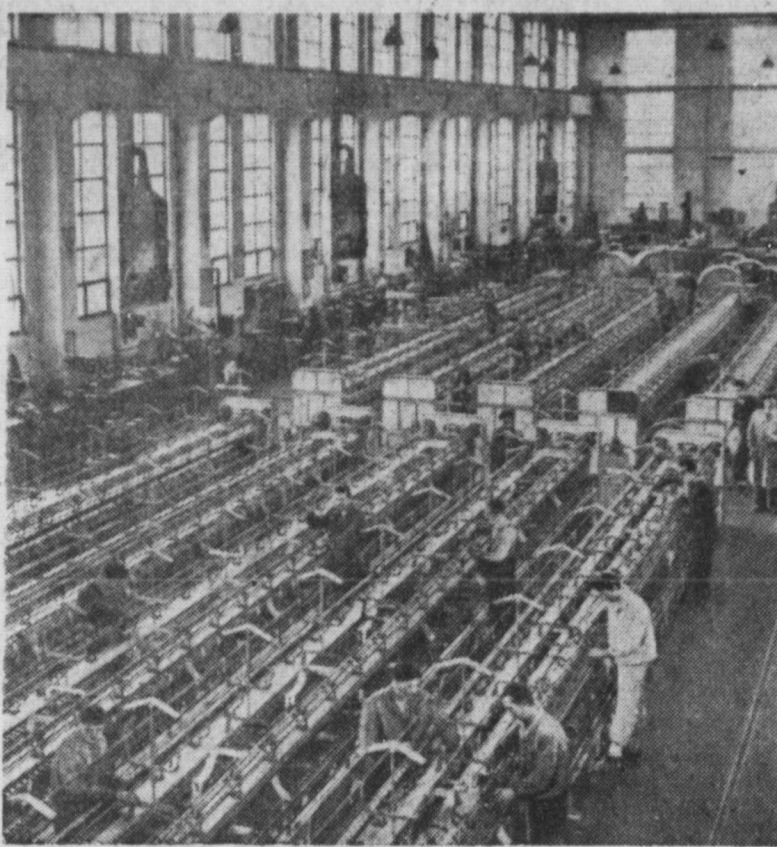
Si eu — mai spuse — dacă F.L.N. mă ia, plec și eu. De-ar fi să crăp, dar tot m-aș

duce. După cite ne-a făcut Franța, mă duc.

Căpitane, te vei scandaliza. Le-am strîns mîinile, fiecare din acești nenorociți. Tuturor acestor bastarzi ai Franței și ai lui Dumnezeu. Le-am spus că voi face tot ce-mi va sta în putință pentru a se pune capăt acestui război și pentru a vă convinge. Pentru că faceți ca Franța să suporte greșeliile comise de voi. În Tunisia și la Setif cîndva se spunea: „Asta e legiunea...” (Este vorba de legiunea străină în cadrul trupelor franceze din Algeria —n.r.). Mai recurgeam încă la această precauție, care nu — și mai are sensul. Bătrînul nenorocit, cu dinții putrezii și barba sură — nici măcar n-aș putea arăta ce vîrstă avea — nu mi-a spus: „Asta e armata...” ci: „Iată ce a făcut Franța din noi”.

Nimic comun nu mai este între mine și dumneata, căpitane.

Niciodată nu voi fi de partea voastră în Algeria și dacă, într-o bună zi, prin vizorul tancurilor sau avioanelor voastre, veți zări printre „șobolani” în zdrențe pe un bătrîn sărman cu părul alb, din rasa noastră — eu voi fi acela. Nu șovăiți. Apăsați pe trăgaciul mitralierelor. În ziua aceea veți fi servit bine cauza Occidentului”.

The „Unirea” metallurgical plant in Cluj, Rumania, where machinery for the textile industry is being produced. The photo, by Costin, shows the new section of the plant.

Rumania Signs Trade Agreements With India and Yugoslavia

BUCHAREST (Agerpres.) — A new trade agreement was signed at New Delhi between Rumania and India. Under the new arrangement, India will supply to Rumania increasing quantities of iron ore up to 1966 in exchange for oil equipment, factories, industrial plants, oil products, etc.

The Rumanian government delegation to India was headed by Mr. Gogu Rădulescu, Minister of Trade. The Rumanian delegation came to India at the invitation of the Indian government.

Fratele Dumitru Face o Recenzie Interesantă

(Cont. din pag. 1-a)

ingroparea pe vecie a celui regim anarhic și corupt au fost îngropate, cum spunea Victor Eftimiu, și răsădirile care prînseseră țara într-o rețea de buruieni otrăvite, păienjenis sinistru, tentacule de caracatiță prin care singele țării alimenta aparatele digestive venic nesătule ale profitorilor de toate vîrstele și de toate „sexele”. E de notat, articolul e foarte informativ asupra dezvoltărilor economice și culturale ce iau loc sub regimul Republicii Populare Romîne, sub înțeleapta conducere a cetățenilor săi, bărbați și femei, intelectuali, muncitori de fabrici și de pe ogoară.

Sfîrșit de An” unde zice: „Deși cei 81 de ani îl apasă pe umeri pe minerul nostru din West Virginia, nu uită să ne încurajeze, zicînd: „Inainte, pentru drepturile sfinte, inainte fără teamă, că izbînda azi nu cheamă, și dreptatea e cu noi”. Sentimentul ce-l inspiră pe minerul din West Virginia, felicitările adresate ziarului de cititorii săi din toate părțile țării, printre care se găsesec unii care l-au citit neîntrerupt de la prima sa apariție, toate acestea sînt dovezi grațioase de încrederea ce o au în conduita ziarului, în lupta pentru o viață mai bună pentru toți, cum marele Coșbuc într-un poem al său intitulat „Lupta Vieții” spune:

O luptă la viață, deci te luptă cu dragoste de ea, cu dor Pe seama cui? Ești un nemernic cînd n-ai un țel hotărîtor, De n-ai pe nimeni, Te luptă pe seama tuturor.

Ce Clocesc Scribii Fugari

(Cont. din pag. 1-a)

tarea”, ultimul rînd a fost cu totul altfel: „grofu putred, ciocoiul mișel”.

Afară de faptul că schimbarea versului a stricat calitatea literară a strofei, ea ne arată pînă la ce degradare literară merg scribii fugari, numai ca să facă ca poezia „ce-lui mai mare poet” al lor să se potrivească ideologiei lor sinistre, chiar dacă rezultatul final nu este decît lucrul unui cîrpaci.

În ultima strofă a aceleiași poezii, citim în „America”: Io, Pătru Opincă,

Dacă această schimbare, care a stricat sensul și calitatea literară a poeziei originale, a fost făcută de mîna lui Novac sau a altui scrib, e vădit o falsificare. Dacă a fost făcută chiar de autorul poeziei, atunci ea ne arată pînă unde a ajuns Cotruș.

Si asta se cheamă la ei „răspîndirea culturii romînesti”!

Un Comunicat de la Serviciul de Imigrare

Un comunicat primit de la Serviciul de Imigrare și Cetățenie al Departamentului de Justiție anunță pe toți cetățenii că trebuie, pînă la 31 ianuarie 1960, să se înregistreze cu Serviciul de mai sus.

Formele de înregistrare se pot obține la toate birourile postale și la sediile respective ale Serviciului de Imigrare.

Toți cetățenii trebuie să se înregistreze, inclusiv minorii. În cazul minorilor (copii sub vîrstă de 14 ani), părinții sau persoana cu autoritate legală pe copil, îi înregistrează.

Numerii diplomații și reprezentanții organizațiilor internaționale și unele persoane admise temporar ca muncitori agricoli sînt scutiți de înregistrare.

Violarea acestei directive poate duce la deportare sau amendă.

Watching the Last Days of The Eisenhower Administration

FUTURE historians will have a tough job making any sense out of the conduct of affairs of the Eisenhower Administration in its last days of existence.

It would be easy enough for some to nail it down as simply a logical expression of that Administration's tie-up with the vested interests. Of course, that by itself wouldn't be a wrong estimate. However, such an evaluation would amount to oversimplification. For the actions of the Eisenhower Administration with regard to Cuba or Laos are so fraught with danger to our country and the world that it is simply difficult to understand how a sane and responsible government would resort to such dangerous and unprincipled actions.

THE REASONS

given by the Eisenhower Administration for breaking off diplomatic relations with the Republican Government of Cuba may convince the ignorant or the credulous, but the average American, yearning for peace and a chance to make a decent living for himself and his family, does not feel secure from the nightmare of atomic war which such actions engender.

There is a limit to what the United States in self-respect can endure. That limit has now been reached,” said the President who is about to leave the White House for good.

SUCH HIGH falutin words may please the vested interests that have been prevent-

ed by the Cuban people from further exploiting them. It may give them hope that the Government of the United States would have recourse to armed intervention in order that they may return to Cuba and resume their own enrichment at the expense of Cuban lives and Cuban natural resources as they have done for so long. It won't do for our “self-respect” to equate the predatory interests of American monopolies with the interests of the nation.

Neither does it add to our “dignity” to charge Cuba with “relentless economic aggression against the United States of America.”

TO SUCH CHARGES,

the Cubans tell us: “Isn't it slightly ridiculous? We are about six million people, you are 180 million. Your economy... is approximately 200 times the size and the wealth of ours. We don't even yet grow our own food, much less make the tractors we need to help us grow it. You spend more in a year for lipstick and things like that than all of us down here earn for a full year's work. Under such circumstances, isn't it a little bit silly to talk of 'Cuba's relentless economic aggression against the United States of America?'”

The above is taken from C. Wright Mills' book “Listen, Yankee. The Revolution in Cuba,” published in popular edition by Ballantine Books. It should be required reading for the President-elect, for all who have anything to do with shaping our foreign poli-

cy and for the American people, particularly for every American who cares for his country's future and for the peace of the world.

THE CUBAN PEOPLE had enough of being hungry, diseased and illiterate. They decided to take matters into their own hands in order to do away with hunger and disease, and to eradicate the companion plague of illiteracy. Naturally the handful of American monopolists who had a field day until only yesterday, didn't like it and don't like it. Does that affect the “self-respect” of our nation, Mr. President?

Perhaps our President-General doesn't fully grasp the simple fact of a people being hungry, of a people dying at the average age of 35, while our average age of death is 65. Perhaps, the outgoing President doesn't fully grasp the meaning of a little country at our back door whose people are ridden with hunger, disease and illiteracy, when he never has had to worry about any of these ills. And now, as he leaves the White House, he will be assured of a handsome income for the rest of his life. But as the President of the United States, his primary concern, especially a few days before he leaves the White House, should have been the interests of our people and the nation and the peace of the world, not the vested interests of American monopolies who were removed from Cuba.

THEN THERE IS LAOS.

By the action of his Administration in its last days, it has created a situation which may lead to atomic war. Even “our allies” refused to go along with “our” intervention in Laos. The charges against “Communist intervention” have already been exposed as lies by the president of SEATO himself. To intervene militarily in Laos, as John S. Knight said in his Editor's Notebook Jan. 8, 1961, Detroit Free Press) would mean to sacrifice “more American lives for impossible and unattainable objectives.” But, regardless of objectives, what in the world are we doing in Laos? Trying to preserve the “free world”? What kind of “free world?”

WELL, that stalwart periodical of reaction, The U. S. News & World Report told us all about it back in 1954.

“One of the world's richest areas is open to the winner in Indochina. That's behind the growing U. S. concern... Tin, rubber, rice, key strategic raw materials are what the war is really about. U. S. sees it as a place to hold — at any price.” Laos is that part of former Indochina, and the reason why we intervened militarily, why we threw in some \$300 million to try to keep the kind of puppet government our monopolies want. It has nothing to do with the freedom of the Laotian people or with the freedom of our nation.

IF THE PRESIDENT is so interested in “self-respect,” and “dignity,” now that he is about to leave the White House, why didn't he do something about the violence and racial discrimination in the South within our own borders?

High-sounding words will not win us respect, but the actions towards Cuba and our intervention in Laos may lead the country and the world to an atomic catastrophe from which there is no recall.

—Observer

Trebuie Mai Bine Organizată Munca Noastră Pentru Răspîndirea Ziarului Nostru, Spune Fratele Kish

(Cont. din pag. 1-a)

tri sînt ajunși la etate și veniturile lor sînt foarte modeste.

Dar sînt condițiile acestea care ne vor împinge la acțiune, spre a opri marșul celor de sus, care, în goana lor după profituri tot mai mari, caută să reducă nivelul de trai al poporului. Bătrînii, pe de altă parte, sînt îngrijorați de însăși pensia ce o primesc, că nu e exclus să li-se reducă sau să se înlăture, căci acum cu milioane de someri care nu mai contribuie la fondul asigurărilor sociale, iar acei care mai lucrează contribuie mai puțin, în timp ce administra-

ția republicană a mai adăugat alte 10 milioane de persoane la asigurările sociale, deci, de la un timp fondul scade.

Pentru îndrumarea noastră clară asupra chestiunilor cu care vom fi confrunțați, vom avea lipsă tot mai mult de îndrumător și organizator grupului nostru național de ziarul nostru „Românul American”. Deci, se cere să continuăm a-l sprijini și mai cu seamă a-l răspîndi. Nu e destul a simpatiza numai cu mișcarea progresistă și a fi mulțumiți cum este scris ziarul, ci să căutăm, în mod serios, a strî-

ge pe lingă noi un număr cit de restrîns de persoane, a ne considera ca un comitet sau club, a ne întruni tot la două săptămîni ca să discutăm anumite chestiuni, inclusiv răspîndirea ziarului, și a ne lua unele responsabilități de a contacta pe romîni americani din comunitatea noastră.

Să mergem la popor! Să avem un schimb de păreri, căci este în spiritul timpului a ne cunoaște mai bine și a ne putea înțelege mai bine. O astfel de apropiere, după părerea mea, ne va putea asigura rezultate mai bune în noul an ce l-am început.

Sînt Conducătorii U. & L. la Ziarul „America” Numai Oameni de Paie?

(Cont. din pag. 2-a)

Dacă ar fi oameni, adevărații oameni, cu oarecare demnitate, dacă ar fi cu adevărat conducători, ei n-ar lăsa ca ziarul „America”, organul oficial al Uniunii și Ligii, să fie folosit ca o cîrpă de niște scribi fugari și terfelit cu gogomăni, minciuni și nemernicii profasciste.

Astfel, un scrib ca Novac, „onorat” în cartea preotului fascist Stefan Palaghita „Garda de Fier”, cîntă pe un alt fascist romîn „în exil”, aflat la Paris.

Cu toate că întreaga presă franceză a denunțat cartea ca o operă fără nici o valoare literară, cu toate că premiul Goncourt a fost retras, după ce scribul fascist Vintilă Horia (un alias), numele lui fiind Caftangioglu, a fost demascat pentru activitățile, sale naziste, ziarul „America”, prin mijlocirea scribilor de teapa unui Novac, continuă să răspîndească minciuni grosolane și să preamărească pe un fascist „în

exil” într-o foaie plătită din banii greu cîștigați ai membrilor Uniunii și Ligii.

Si în articolul în chestie (29 dec. 1960), semnat de Novac se scriu și alte dobitocii, cum că „De la abdicarea țarului Nicolae II, la 15 Martie 1917, și preluarea (sic) puterii statului de către comunisti, Rusia bolșevică n'a reușit să dea literaturii mondiale nici o operă de mare valoare”. Puțin ne pasă de dobitociile acestui scrib, dar cei trist este, ca astfel de dobitocii și minciuni grosolane să apară în „America”.

Si în același număr apare un alt articol sub iscălitura unui alt membru al facțiunii legionare, care preamărește pe un alt fugar de aceeași ideologie. Si asta înseamnă răspîndirea „culturii”!

Din toate acestea s-ar putea concluda, fără mare greutate, că scribii fugari dicează, controlează organul oficial al U. & L., iar funcționarii aleși de congresul național nu sînt decît niște marionete.

WELL, that stalwart periodical of reaction, The U. S. News & World Report told us all about it back in 1954.

“One of the world's richest areas is open to the winner in Indochina. That's behind the growing U. S. concern... Tin, rubber, rice, key strategic raw materials are what the war is really about. U. S. sees it as a place to hold — at any price.” Laos is that part of former Indochina, and the reason why we intervened militarily, why we threw in some \$300 million to try to keep the kind of puppet government our monopolies want. It has nothing to do with the freedom of the Laotian people or with the freedom of our nation.

IF THE PRESIDENT is so interested in “self-respect,” and “dignity,” now that he is about to leave the White House, why didn't he do something about the violence and racial discrimination in the South within our own borders?

High-sounding words will not win us respect, but the actions towards Cuba and our intervention in Laos may lead the country and the world to an atomic catastrophe from which there is no recall.

—Observer